

ще продължи сватбата. Най-знатни калайджийски фамилии пристигат.... Чак следващия петък младоженците щели да получат даровете,

с които са препълнени „Волгите“ и „Ладите“ на сватбарите. Дълги нанизы с хилядарки окачиха гостите на вратовете на младоженците с откриването на сватбата. Нарочен оркестър кърши български хора и народни песни,

качен на 12 м ремарке...” (Старозагорски новини, бр.99 от 29 април 1995).

За циганите/ ромите са характерни така наречените *традиционни бракове*. При тях двойката се узаконява като семейна от роднините, джинса, общността чрез свождането. Не е задължително да ходи в църква или при ходжа, както и в гражданското отделение. За турските цигани не е характерно многоженството, но има и изключения. В годините на Османската империя те “държат само по една жена, за която се женят по устно позволение на турския съдия – кадията” (Йонов 1986: 302 – Кемпелер, 1740). Но в с. Енина, Казанлъшко, циганинът мюсюлманин Каята има “харем от две жени”. През 30-те год. на XX век „В нашето село Коларци (общ. Тервел), имахме един турски циганин с две жени. Когато тръгваше из село за „юст`е¹⁶” и двете вървяха подире му, по-дъртата – отпред. Осман се казваше” (м., 82 г., Добрич). „Баща ми се ожени за други две циганки. Той ходеше по селата и разнасяше сирене. И мащехите носеха на децата си...” (м., 76 г., Кюстендил) (цит. по Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 148).

Ранната женитба при непълно физическо и полово съзряване, неизживяната младост формират индивидуалния житейски път на циганската/ ромската жена. *Много трудно се излиза от традиционния кръг*: ранен брак – ранно първо раждане – многобройни раждания почти без интервал помежду им. Ромската общност продължава да оказва тотален натиск за стопроцентова брачност при младите. Раждаемостта

¹⁶ юст`е (от турски) – да размени нещо